

Wasser- und Bodenbau

EK 5558 C

1911

120

The ... of

ARCUS
TRIUMPHALIS.

LEOPOLDO
MAGNO

Leonoræ
Augustæ

Mosepho
Glorioso

A
SENATU POPULOQUE
VIENNENSI POSITUS.

ET
EMBLEMATIBUS ORNATUS.
ANNO M. DC. XC.

FRANKLIN D. ROOSEVELT

LIBRARY OF CONGRESS

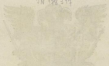
PHOTODUPLICATION SERVICE

UNIVERSITY MICROFILMS

INTERNATIONAL CENTER FOR LIBRARY STUDIES

300 NORTH ZEEB ROAD

ANN ARBOR, MICHIGAN 48106

UNIVERSITY MICROFILMS INTERNATIONAL

AUGUSTISSIMO, ET
INVICTISSIMO

ROMANORUM
IMPERATORI

LEOPOLDO I.

GERMANIÆ, HUNGARIÆ,
BOHEMIÆ, DALMATIÆ, CROATIÆ,
SCLAVONIÆ, &c. REGI, ARCHIDUCI

AUSTRIÆ, DUCI BURGUNDIÆ, STYRIÆ,

CARINTHIÆ, CARNIOLÆ, ET WIRTEMBERGÆ,
COMITI TYROLIS, &c.

MAGNO, PIO, VICTORIOSO,

SACRATISSIME IMPERATORI!

PAtere pro tua immata clementia hunc arcum
Triumphalem Tuae Sacrae Majestati quam-
vis merito tuo longe inferiorem; quodquid
enim aeternum non est, Tuam non potest æ-
quare gloriam in cuntes Posteros duraturam:
arcus autem uti ait Plinius, statuas, aras etiam demolitur
oblivio; negligitque posteritas; unde de aeternitate nihil

participant, sed hunc æternitatis defectum compensant fidelium subditorum animi; Tua enim gloria & ut cum Nazario loquamur: tuus vultus aboleri non potest, univcrforum pectoribus infixus est, nec commendatione cere aut pigmentorum fucis retinetur, sed desiderio efflorescit animorum, una demum LEOPOLDI MAGNI oblivio totius Austriæ occasus. Ut vel ex eo intelligas, non prius in animis nostris perituram laudis Tuae memoriam, quàm Austriam totam; Et quod mirum est, agnovit meritum Tuum Romana virtus, dum aperto præfelli secunda legionis tumulo locum cessit ad extruendum hunc Majestati Tuae arcum Triumphalem, quin inò ipsamet nominis indulgentia ad eum illustrandum concurrere visa est, dum in prædicto tumulo inferius apposita veterum Imperatorum numismata detexit, quæ ad præteritorum præsentiumquæ gestorum ac Sacratissimæ Majestatis Tuae gloriam clarè videntur alludere.

In hoc numismate sese offert Gens Flavia, & in gente Flavia Domus Austriaca, quia sicut referente Suetonio incertum diu & quasi vagum Imperium suscepit, firmavitquæ tandem gens Flavia, ita divisis Electorum votis Richardo emente, Alphonso verò ambiente incertum diu & quasi vagum Imperium suscepit in Rudolpho Domus Austriaca, & continua successorum virtute tandem firmavit. In Vespasiano verò Tuam Augustissime Imperator prudentiam venerari convenit, quia sicut ille Hispanum exercitum, qui Galbam, Prætorianum, qui Ottonem, Germanum, qui Vitellium elegerant, Aegyptiacis ac Syriacis legionibus univit ad Imperij salutem, ita Germanorum Principum Exterarumquæ Nationum animos saluber

saluberrimo Consilio & necessariâ Industriâ conjuncti ad Imperij felicitatem & conjurantium hostium ruinam. In Tito autem Cæsare JOSEPHUM Magnificimus in Romanorum Regem assumptum, teste enim Spartiano Imperatorum filij, qui ad Regnum destinabantur, Cæsares nuncupati, hodieque Germanorum Regem ita appellamus, Serenissimum JOSEPHUM omnium futurum Titi Cæsaris amulum, id est populi delicias, orbis Amorem, Timore ad solos hostes & eos, qui se amore indignos probant, converto.

In hoc Numismate expressum spectamus Gratianum, & in Gratiano Tuam Augustissime Imperator pietatem ac fortitudinem, pietatem, quia Gratianus suâ narrante Cospiniano, Princeps planè religiosus ab adolescentia, qui mente pura & immaculabili conscientia DEUM summum veneratus est, que verba Sacratissimæ Majestati Tuae convenire nullus ambigit: fortitudinem verò, quia sicut Gratianus referente Baronio irruentium ab Occidente Alemannorum quadraginta, vel ut alij volunt, septuaginta milia commisso praelio delevit, Gothos verò ab Oriente ipsi Constantinopoli ingruentes prostravit, tanta cum animi fortitudine, ut Reparator Reipublicæ vocatus fuerit, sic Augustissime Imperator hostes tam ab Occidente, quam Oriente, huic etiam urbi incumbentes adeò repressisti, ut omnium consensu, Reparator Reipublicæ dici merearis; conspiraverant illi audaciam immensâ suggerente potentia in certam Imperij perviciam, sed nonne manifestum est, ut cum Flavio ad Trajanum loquamur; siquid adversi cadat, tuis laudibus tuisq;

✠ ✠

virtu-

virtutibus materiem campumq; prosterni, cum secun-
da felices, aduersa magnos probent, unde cum tantorum
hostium potentiam inuicelo robore sustinueris, jure merito Te
MAGNUM nuncupamus, felicemq; ex eo dicimus, quid se-
cundo contra Turcam Marte, tot regna regnis tantatq; victorijs
victorias addas, ut Tibi justo titulo tertij nummi conveniat
inscriptio Gloria Romanorum.

Et cum fortes creentur fortibus, hujus inscriptio-
nis veritatem in serenissimo JOSEPHO etiam adimplen-
dam confidimus.

Licet autem Imperium totum suam Tuæ fortitudini im-
putare debeat felicitatem præ omnibus tamen fatemur nos ma-
joribus obstrictos gratijs, cum atrocissimam seruitutem, mor-
temq; ipsam soluta obsidione à nostris cervicibus depuleris, jure
merito cum Alexandrinis mercatoribus ad Octavianum tradente
Suetonio dicere possimus, nos scilicet per te vivere, liberta-
te atq; fortunæ trui, & sic justum est, ut cum Plinio ad Tra-
janum concludamus: Te Supreme Cæsi Reclor precamur,
ut beneficijs tuis faueas, tantisq; addas muneribus per-
petuitatem, non te distringimus votis (non enim pa-
cem, non securitatem, non opes oramus, non hono-
res) simplex complexumque unum omnium votum
est, salus Principis.

Sac. Cæs. Majest. Vestræ

Hasiliensium & Dravensium

Senatus Populorū Viennensium

JANUS.

FAmosam reddidit Cretam Dædali labyrinthus, tot viarum anfractibus & tanta artis impostura intricatus, ut sagacissimi quæque in eisdem occurfus frequenter redeuntem falleret errore inevitabili; Fovent & suos Regna labyrinthos, æmola enim vicinorum Regum invidia nunc occultis prodigionum cuniculis, nunc falla-

cibus simulationum involucris adeo imperantis Principis animum implicat, ut, quam in partem declinandum sit, ignoret, requiritur scilicet singularis in Principe prudentia, quæ tanquam fida Ariadæa Theseum ab hoc fatali labyrintho expediat, hæc enim est Socratis Dæmon, qui agenda & omittenda præscribit, hæc est novus Œdipus, qui atrocis Sphingis ænigmata felici successu dissolvit, & obstruosos hostilium animorum recessus explorat, intenta semper in æmulorum conatum judicij acie, ac longè acutius penetrante, quam Strabonis illius oculo, qui teste Varone è Lilybæo per viginti septem miliaria Carthaginensium navium deprehendebat numerum, non solum enim ex apertis obscura, ex minimis maxima, ex proximis remota, sed ex præteriti temporis conjecturis futura assequitur, eventum non facile aberraturo; hinc antiquitas, quæ sub Minervæ nomine prudentiam velaverat, testatur, tantæ cum arte sculptam fuisse ab Amulio Minervæ statuam, ut modo in dextram, modo in laevam partem videretur frontem convertere, infirmabat scilicet Amulius, prudentis munus esse, modo in præteriti temporis circumstantias animum reflectere, modo directo in futura mentis oculo eventus metiri, ex præteritis enim gestis tanquam ex Sybillarum libris eruit futurarum rerum veritatem, unde ad exprimendam Jani Italij Regis prudentiam, duplicem illi vultum sinxerunt Poëtæ: unum veneranda cæntie gravem, quo præteriti temporis gesta ponderabat, alteram

rum verò magis accedentem ad juventutem, quo curiositate juvenibus familiari futuros intelligebat eruditus. Summè etiam Janum in LEOPOLDO venerat Germania conspicua caute reverentandam & robusta juventute firmam, non solum quod ex præteriti temporis circumstantijs prævideat futura, sed ex eo etiam, quod CONSILIO & INDUSTRIA æque hostium incumbendum torcular caervet, consilium enim in providendo expectam requirit cavitatem, cum juxta Ciceronem *in senibus cogitet*: Industria verò in agendo celeritatem admittit in consortium, quæ promptæ juventutis vires exigit. has duas virtutes in LEOPOLDO MAGNO miratur Orbis, cum sese, totumque Germanicæ Imperium, provido consilio expeditur ab intricatis hostium labyrinthis, & celeri industria ac felicitate nulli concessâ intra septennium ea Regna extorserit, quibus usurpandis integro sæculo insudaverat tota Turcarum potentia, unde merito idem LEOPOLDO MAGNO dicentis, quod Nazarius Constantino Magno *non per varios & volubiles casus crepsit: nec Fortuna vicissitudo, quæ plerumq; profusa rebus tripe aliquid agglutinat, vellemus brevissimè volucrare, sed tanta hostium & tantæ amplexu cadere, cum sese & incruentæ victoria fuit, ut crederet non bello accipere*

amicum imperii deditur, sed sola imperium parat experire.

DEU-

*Tunc utriusque vigil, felici Marte triumphat,
 Cui saluati verba, quoque Federali seruat,
 Caesarem regis virtutum clauas et cetera.*

Summum hunc esse, et talis iudicium, et quodlibet
 Quodlibet profitemur, Imperium, et quodlibet
 Quodlibet debet vacare, et quodlibet, et quodlibet
 1710

DEU

DEUCALION ET PYRRHA.

Ultum *Æaco* debent *Æginetæ*, quia absumptis posse mortalibus *Jovem* precibus flexit, ut formicas transformaret in homines, qui viduatam civibus urbem incolerent, plus tamen *Deucalioni* & *Pyrrhæ* debet mundas, cùm enim solute *Cæli* caracæ ad *Jovis* Imperium orbem tumulassent, *Deucalioni* & *Pyrrhæ* speciali *Deorum*

favore servati, jussu sunt ab oraculo magnæ parentis ossa post terga jacere, mentemq; *Dex* subtili conjectura assècuti, lapides è terra crustos velatis capitibus projecerunt, qui humanam assumpserant naturam solidiore lapidum parte ossa, & humidiore carmen induente, totam verò felicitatem suam *Agrippina Imperatrix* *ELEONORÆ* debet *Austria*; languet illa gravi mœrore confectâ ob creptis immatura morte *Principes*, nihil enim *Regioni* acerbius potest accidere, quam si *Regis* clementissimè imperantis successio deficiat occidente plerumq; cum ea *Patriæ* felicitate, hinc ob frequentes *Agrippina* *ELEONORÆ* partus exultante procul dolore *Austria* tota animatur in gaudiis; Jactabat olim *Agrippina Augusta*, sibi soli contigisse, ut simul esset *Imperatoris* filia, uxor, soror & mater, ignara se mundi portentum & viperam genuisse materno utero fatalem; parumque gloriæ in se redundare posse ex corruptis aliorum moribus. Longè justiori titulo gloriari potest *Serenissima Dux* *Nederburgica*, se à *Deo* electam esse, ut *Cæsari* *Regibusq;* sponsas, & *Populis* *Dominos* subministrat. *Cyncas* olim interrogatus à *Pyrrho* qualisnam *Roma* esset? teste *Juliano* respondit, *Roman urbem sibi videri*. Quod si præsentem *Serenissimæ Duxis* *Nederburgicæ* spectaret gloriam, eam procul dubio vocaret novam *Cybelen*. terrestrium *Deorum*

matrem. Summum olim momentum in eo posuit Juno, quod à summo Monarcha in conjugem esset assumpta, expugnassetq; vacillantis Paradisi animum, nisi amor offuscasset rade patris judicium, potest equali jure etiam Augustissima ELEONOR A gloriarì, se summo Monarchæ nuptialia unitam fiedere, cum hac tamen prerogativa, quod in lætam Principes egderit, tante expectatione, ut Corneliam Græchorum matrem imitari possit, quæ matronæ Campanæ pretiosissima suarum vestium ornamenta extolenti filios ostendit, dicendo: hæc sua esse ornamenta, unde merito in subditorum animis regnat læticia cœlestibus ipsis invidenda, Junonis enim sterilitas nunquam Cœlestem solvit in gaudia, nec ad aliud profuerunt agrestes Apollinis lætucæ, quàm ut absq; Jovis concursu pareret filiam Heben. à Cœlestium ministerio amovendam, quàm imò macroccam auxit Vulcani nativitas à Cœlo tantam deformitatem non ferente dejecti, cumq; Jupiter suscipienda proles desiderio teneretur, cœlestis est percussum caput aperire, ut ex eo prodiret armata Pallas. Unde cum felicitas juxta Diogenem in verâ consistat læticia, sibi solo Poëtarum cœlo feliciorum dicam Austriam, cui Augustissima Imperatrix frequenti partu multiplicat gaudia, & sic gratias æveta Maximiano & Constantino facta potest jure merito dirigere Austria ad LEOPOLDUM & ELEONORAM; *maximus æterni Principes gratias agimus, quod suscipienda liberi quædam Neopostulistica Pesseri Generis propagando, omnibus in futurum seculo providenda: totidem, ut Romanorum nam de corpore regentium moribus factis, jussu tandem perpetuo Dominis Pesseri*

GRA-

Faint, illegible text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side.

GRA

GRANATUM.

Merito nobis inculcat magnus Tullius, nos
nunquam aberraturos, si naturam fallere nesciam se-
quamur duces, hæc enim non solum perituras re-
rum species in isto semine producit in sæcula, sed ele-
ganti etiam producorum florum & fructuum sym-
bolo mortalibus delineat vivendi leges, sic sub he-
liotropij figura se se ad solis nutum dirigentis præcæribit subditis prom-
ptum erga Reges affectum, timorij sub mali Granati specie Regibus
insinuat felicissimè imperandi normam, cum enim mala Punica dulcè
gratissimè uniant acido, natura illorum floribus purpuram, maturo
verò fructui coronam indulget, ut cum purpurâ & coronâ dignum
esse ostendat, qui ita dulce condire novit acido, ut *Et bene habere, quid
amanda timeant, Et parvi quid metuendo diligant.* Hinc ut amorem temperet
timor, necesse est, ne regnante solo amore soluti subditorum animi fa-
cile armentur in contemptam Regis dignitatem, prout docet Ruper-
tus Abbas, *sicut clementia honor est Principis, sic et honor Regis judicium deligit,*
*clementia ubi totum paritur, regia severitas crudelitate polletur, ubi veri totum reuol-
tatur, facies Majestatis sine vera disciplina contemnitur.* Nimia enim clemen-
tia Majestatem prodit, & proclives in temeritatem animi veniæ fida-
cilè peccare præsumunt, ubi ad dicendam causam & obtinendam cri-
minis absolutionem alio non egent patrociniò, quàm Principis amore!
Nam ubi per nimiam clementiam minuitur hæc discrimina inter malos bonosq; subla-
tum est, *in seipso sequitur, Et vitiosus eripit; unde uti pronissum ac vulgare ha-
bet clementiam sperat, nec desistit; nam cum omnibus ignoscere crudelitas est, quàm
nulli.* Quin imò dum exultante procul timore Reges perducilibus fa-
vent, in seipos se viunt, Majestate conjuranti perfidiæ semper ob-
noxia, sic Ludovicus Pius Caroli magni filius nimia lenitate tot re-
bellionibus viam aperuit, ut ex unius extinctæ cineribus novæ in dies
pullularent publicis malis faginandæ: nec tamen in solo timore fun-
danda est Regum potentia, nam ut ait Cicero: *malis dicitur variis castis et
vitis: hæc ut aptè deducit Seneca, Regibus certior est ex mansuetudine seve-
ritas,*

*filio, quia frequenter iudicia paucorum adum repræsentat, omnium irritat, & regis
 crudelitatem angit numerum tollendo, parentes cum liberis curas qui inter se esse sunt, &
 propinquos amici in locum fugulorum succedunt. Unde amor timori copulan-
 dus est necessario nexu, ne subditi continuo timore
 pressi, eum tristi fastidio discant odire, quem toto affectu venerari
 debuerant: temperatus enim timor subleuat animos, prout ait Seneca *gladius
 verò & acer in iudicium sacentes excitat & omnia experiri facit.* Ita sub Cæ-
 sare Calligula molito horrore obrigit Roma, dum vidit Senatores ac
 plebeios promiscua cæde involvi, & quasi ad incutiendum timorem
 non sufficeret mortem festinare, jubebat Calligula exquisitis suppli-
 cibus mortem protrahi, dicendo *feri, ut si mori sentiam, optabatq; popu-
 lo Romano unicam esse cervicem, ut eam unico ictu amputare posset,*
 tragicum illud frequenter usurpans *obviam dum veniam; sed violenta
 imperia nemo continuit diu, quia ut ait Seneca: *nequissimè, ut videtur
 timet, quem vultis timere.* Ita ex privato singulorum odio erupit furor
 publicus, & ex furore publico Calligulae catastrophe damando in
 Reges exemplo, ex quo patet, solum timorem diram esse Helenam,
 quæ sustinuit imperio aut Principi certum portendat naufragium:
 quod si autem timori socius amor accesserit, eos esse geminorum fra-
 trum Castoris & Pollucis symbola, diurnam & tranquillam felici-
 tatem promittentium; hinc à Plinio in Principe commendatur: *omni
 frivolis, non dissoluta clementia, ut nihil frivolis bilivitate, nihil à dissoluta huma-
 nitate detrahatur.* Unde cum *serenissimus JOSEPHUS timorem & amorem
 gratissimè junxerit vinculo, eum non solum purpurâ & coronâ di-
 gnum fieri oportet, sed insuper omnari licet, tam solidis immi-
 xum fundamentis imperium in securâ felicitate***

duraturum.

HER-

Amore et Amore

Quis sciam quanta fuerit, calcaris Apri-
civitas, hoc illi apud Naturam coronam;
Dicit sciam Turpe, sicut est Symbola potentum
Non Turpe coracibus, Dicitur quod omni, turpiter
sicut est, Turpe sicut Turpe Corona.

HER

HERCULES.

VTi vilior erat magnanimo Herculi vitæ cura, quàm gloriæ, ita cæcum non fuit fortunæ iudicium virtutem secundantis, quò enim graviora vitæ discrimina imperatix Jovis oclium, eo feliciorè successo expositi herois virtutem coronabat fortunæ favor, experta est Juno ipsa jacturam certam esse, ubi virtuti bellum indicitur, Hercules enim in Hesperidum hortis tria poma aurea ab illis decerpit arboribus, quas Juno dederat Jovi in dotem, hæc tamen poma licet aurea fuerint, vilescunt, si ea cum illis contuleris, quæ

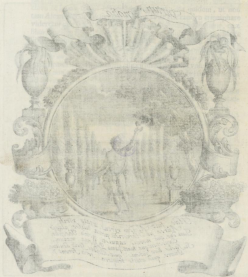
ferocissimi JOSEPHI virtuti cesserunt, in gemino enim JOSEPHI pomò una cum Hungaria comprehenditur Romanorum Imperium, anhelatq; simili pomò & pari obsequio Bohemia se totam devovere, debebatur scilicet sublimiori virtuti majus præmium, ignobilis autem virtus est, quæ aliud non novit, quàm cum servitute luctari, illa verò nobilissima, quæ ita ad felicitatem nascitur, ut ab ea non superetur: magna enim ut ait Augustinus *virtus est, cum felicitate bellari, se illius, se corrupta, ne ipsa subvertat, magna felicitas est, a felicitate non vinci.* Eò enim præclarior est victoria, quò occultiori discrimine sese hostis insinuat, animus autem, quem fortuna supra ceteros exultat, sibi blanditur, nec facile patitur se lege ceteris communi constringi: hinc Plato teste Laërtio remittit Cyrenensis Republicæ statum justis legibus componere, dicendo: *perdifficile est condere leges tam felicibus, indicans eis non facile parere saluberrima monita, qui successu rerum etiam felices sibi videntur.* Uti enim teste Seneca *segetem nimia steruit ubertas, rami onere franguntur, sic animi inundata rumpit felicitas, qua non tantum in aliorum injuriam sed etiam in suam vertitur:* ita Sylla (quem Patrie infelicitas dixit felicem) secundis inflatus victorijs, ut tradit Valerius Maximus, *quatuor legiones solum suam fecerat salicis dente misericordiam impluvante obrutus, quatuor milia B. septingenti de a proscriptionis edito jugulatos in tabulas publicas retulit, B. totam urbem atq; omnes Italiae partes civili sanguine fluminibus inundavit.* Ad eò felicitas ra-

num habet cum moderatione commercium. Sic Alexandrum, quem
 circumfusa vitæ discrimina præberunt invictum, victoriarum felicitas
 adeo corrupit, ut licet vulnera cum hominem esse proderent, super-
 ratamens Persâ Divinitatem sibi arrogare præsumpserit, assumptrâ
 clavâ & leonis spolio Herculem æmularus, ita quidem, ut nec
 tam Alexander de Persis, quàm felicitas de Alexandro triumphare
 videretur; sic felicitas fatalem Sirenûm dulcedinem imitatur, quæ
 blandienti suavitate trahunt in exitium, ab illis solus Ulysses evasit, &
 licet in omnia pericula impavidus rueret, in hoc tamen discrimine,
 uti ait Calliodorus, *se solutatis arboris caulis illis nexibus illigeret, ut famulos can-
 tu liberis auribus probare possit, & pericula dulcissime vocis molles evaderet.* Ex
 quibus patet longè sublimioris esse virtutis fascino inani voluptati aut fe-
 licitati non cedere, quàm incumbenti discrimini, unde cum Hercules
 ad servitutem laboribus gravem damnaverit sevientis Junonis fu-
 rore, præferendam censens JOSEPHI virtutem, quem utpotè tanta
 felicitatis parem propitiâ Austriæ sidera destinârunt Imperio, maxi-
 mæ cum nobilissima indoles prodat, eum non solum ad hoc na-
 tum fuisse, ut vassillis Provincijs sed &
 felicitati ipsi imperaret,

MEM-

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

MEM

MEMNON.

Socrates contemplatus aliquot statuas tanto cum artificio factas, ut ad perfectionis complementum præter spiritus vitales nihil desiderarent, referente Laërtio *se mirari dicebat, cur hi, qui lapidea forma suspicerent, suavis spe nitentur, ut lapis homini quàm basilicæ crederet, seipso curare negligeret, ac similes lapideus videretur, & sim.* Sed quod in alijs mirabatur

Socrates, hoc meliori jure in ipso alijsq; Philosophis obfuspefcimus, cum illi in hoc uno laboraverint, ut ad omnes affectus humanos lapidescerent, suppresso naturali appetitu; indurabant enim animum, æquè ad voluptatis lætœcinia, quàm ad mortis horrorem, hinc uti Cratem Thebanum à se ipso manumissum non salcinârunt divitijs, sic nec contuso corpore Anaxarchi animum ferri fregerat pibilli, adeo nulli affectus poterant emollire faxea Philosophorum corda: Ex opposito, dum Aultria lapideam Memnonis statuam æmulatur, tota pulis indulget affectibus, prosequatur hæc statua tristi cantu gemitibus interrupto occidentem solem, eidem verò orienti hilari cantu applaudebat, his ipsis affectibus fervet Aultria erga *Agathoclem Zelen*, vix enim in occasum flexit iter, cum tam benignis orbita radijs urgente merore clanguit, quasi Cimmerijs tenebris involuta, considerabat enim *Agathoclem Zelen* ab oculis subtrahi, qui ardoris violentia nubes dissipaverat in urbis Viennensis perniciosum conglobatas, invisumq; Ottomanicæ lunæ splendorem radiorum luce offuscaverat, hinc eò acrius eam torquebat absentis desiderium quò altius cordi impresserat gratiarum influxus, quos præsentis Phœbi indulgentia effuderat; unice enim concurrit ad subditorum felicitatem Principis præsentia; hinc Plinius, dum causam indagat, cur Italia prioribus sæculis commissum terræ frumentum cum centuplo fenore redderet, tantæ ubertatis causam imputat Imperatorum præsentie, qui finita expeditione ad agros revertebantur facti triumphales agricolæ *gambis terra comere lætatis, & triumphali autore, nec alia reddi potest*

telli causa, cur arefcntibus terræ fructibus pleriq; mortalium intē-
 rierint, quā Cereris frugum Reginz absentia in specum feceden-
 tis. Macedones quoq; ab Illyrijs fuis infante Rege juxta aciem po-
 sito aris teste Juffino certamen repetiverit, tanquam ibo valli fuiffent antea,
 quid Regis sui aufpicia defuiffent, conferto itaq; praelio magna caede Illyrii fubert,
 gl'nderunt priori bello Regem Macedonibus, non virtutem defuiffe: adeo Regis
 prefentia influit in fubditorum felicitatem, hinc tam anxie fufpirabat
 Auftria Auguftiffimo obtutu frui, vixq; cum ex occidente reducem
 advertit duplicato fplendore fibi denuo oriri, cum tota in plaufum di-
 fcordia inter fe fuavi contentione certantibus, tum erecti in trium-
 phum arcus, effufi in occurfum magnates, cives divifi in cohortes,
 deprecepta ad gratulandum eloquentia, profufum à Magiftrata vi-
 num, productus feftivis luminibus dies. & quidquid gaudium ex-
 primit abunde cumulatum efl: ita in diftinctis toties Provincie ordi-
 nibus æqualis regnabat letitia tantò exuberante affectu, ut Au-
 ftriam merito dixiffes ftatuam, quam farentibus Superis vehementer
 Pygmalionis amor animaverat, & Auguftiffimus LEOPOLDUS cum

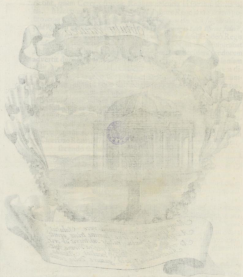
Cicerone Romam reverfo gloriari poterit, fe nec terrè, nec
 fecundo flumine fuiffe vedum, fed totius Auftrie
 humeris Viennam reportatum.

AM.

The following is a translation of the Latin text on the ribbon:
 And then the thalamus, when truly clabatur
 And torrens, exadus furens traxit spiritus
 Auspiciis: Phoebe' natus, aut tunc ad oris
 Igne' a throno, cum regna Parnassus, Apis
 Ad regnum celsis illis, hauriat, et illud
 Auspiciis, et toto genere dicitur esse

AM

AMPHION.

Audet aliquando Poësis sub fabula prodigium involvente recondere mysteria, ut animus in admirationem raptus incitetur ad investigandam latentis rei veritatem, ita Amphionem fingit adeo perite cithara lusisse, ut concentu etiam inanimata penetrante commoti lapides Thebanæ

moenia absq; operariorum auxilio ad citharæ modulos composuerint. lachbat scilicet sub citharæ nomine concordia, quia Amphion divisos Thebanorum animos adeo univert, ut nodatam moenibus urbem contra ingruentium hostium assiduis instar muri firmaverint, & de illis idem dici potuerit ac de Spartanis, eos videlicet ibi inexpugnabili muro fuisse munitos, ubi nullum præter concordis civium amicos habuerunt munimentum: concordia enim separata jugit, vacillantia firmat, roborat debilita, & fortuna vel invita cogitur obsequi animorum unio: hinc Lacedæmones prælium initari non Marti sed Amori libasse dicuntur, ut ostenderent non in armis, sed pugnantium civium amore & concordia sitam esse victoriam, nec aliud sacram Thebanorum cohortem reddidit invictam, quam amor & concordia, hoc ipsum significavit Thyresius Celticum Princeps, Scipione enim interrogante, cur Numantia priori bello obfidens hostis impetum fregisset, nunc verò ab eodem oppressa sub suis sepulta ruinis esset, priorem victoriam refudit in civium concordiam, everte verò civitatis rudera dixit esse dominantis in urbe discordiæ monumenta, ita Græciæ potentia superari non potuit, nisi ducibus in diversa abeuntibus, nam uti ait Langius: *diversisq; partibus, hoc plerumq; assequatur, ut civitatem vincatur.* Insidiabatur illius libertati tanquam è specula Philippus, animo vicini populi felicitatem non serente, cumq; eam non nisi mediante discordia expugnari posse adverteret, sollicitavit præcipuarum urbium animos in dissidia, & promissis suspectis armavit ad sociorum clades, gratiam enim, ut ait Justinus

*fugere in odio, infruere inter concordantes adia, apud utramq[ue] gratiam quæritis, si-
 lenti illi confertis, ita accidit ut dum incauti Græci mutuis credidit
 in sua grassantur viscera, seq[ue] Cadmeis viscerib[us] consumunt, non tam
 sibi suisq[ue] urbibus pugnauerint, quam Philippo, & Græcia proprijs
 utrita victorijs conciderit, evocatus enim à Thebanis Philippus, ur-
 bes plurimas, sub specioso vindicandi sacrilegij pretextu traxit in
 fradera, quamvis teste Justino p[ro]mittimere, ab hostibus sacrilegij fa-
 lore vinceret. Gradatim, quæ sub auspicijs eius militabant, hostiliter occupatas
 diripuit, cepitq[ue] liberatq[ue] omnium sub corona vendidi, non Deorum immortalium
 templis, non adibus sacra peperit, ut non in sacrilegij vobis existisse, quàm sacri-
 legorum licentiam p[ro]p[ri]js subirent, aliarum vero urbium oculos auri ful-
 gore adeo perfrixit, ut ad imminentis ruine viciniam circumirent
 non sociatis contra communem hostem armis, & sic ij atrocissimam
 servitatis jugum subierunt, qui cum nimia felicitate laborarent, li-
 bertate abutebantur. Nec ætas nostra suo caret Philippo alienis
 terris inhiante, unde Imperio necessariam dicerem Amphionis ci-
 tharam, nisi unites à LEOPOLDO MAGNO Germanorum
 Principum animos agnosceremus; magnetis scilicet vim habuit
 Anglica virtus, quæ ad periclitantis Imperij presidium traxit ar-
 mata ferro corda illius gentis, quæ olim coram Alexandro professæ
 est, se aliud non formidare, quàm ne eorum soluta compage rueret,
 inde sicut olim magni Macedonis ita debilito hostium minas ridebit
 Germania, cum una virorum adeo fortium corda murum compo-
 nant inexpugnabilem; Id pulchre expressit Carolus Fridericus Ci-
 vix Dux, qui in symbolo plura junxit corda cum lemmate *hic unum*
deservit esse, ut indicaret nullum firmius regioni munimentum
 esse, quàm cordium unionem pro publica salute
 conspirantium.*

ALE-

In hoc die, celebravit comes domus illius, quod se in gratiam restituit, &
 deus se commisit. Ita accidit ut dum in curia Graeci laetantes exultant
 in illa gratulata viderent, Rex Castellae in illis exultantibus. Ita cum
 in illis viderentur pugnaverunt, quare Philippus, & Carlos propriis
 armis voluntis occiderit, evocatis tamen à Thibaudis Philippis, ur-
 bes parvas, sub specioso vindicandi, sed deus contextum traxit in
 dextra, quare in illis iustitia.

ALE

ALEXANDER FLENS.

IN teneris puerorum annis uti ait Bar-
claius, fuit omnia crescentium virtutum, aut ferre et viri-
tae auctoritate iam natura optum utique inibi fundamentum;
ita redivivum in Caligula etiamnum puero Phaë-
ntem mirabatur Tiberius anime vicinas cla-
des praefigente; Cassius Faustus Scyllae filio pa-
tristyrannidem extollenti colophum impegit, &

ad ultimum vitae suspirium iram servavit in tyrannos obstinatum; in
Alexandro autem claris indicij sese aperuit immodice ambitionis
omen, exsosi enim illi erat jucunda victoriarum paternarum narra-
tio, solvaturq; in lacrimis, ubi fractos à Philippo patre hostes
accipiebat, adeo altè illius animo infederat lassus, ut tantam cre-
deret fore detrabi gloriae, quantum patri accedebat; ac timeret, ne
Philippi felicitas domitis hostibus omnem gloriae occasionem eripe-
ret, invaluitq; adeò crescente aetate hæc immoderata laudis cupi-
ditas, ut nec superato oricare toto satari poterit, sed Anaxarcho
asserente infinito esse mundos, in lacrimas proruperit Macedo,
ex eo, quòd post tanta vitæ discrimina secundum unicum mundum suo
subjecisset Imperio. Possit & JOSEPHUS *Augustus* jure merito
vereri, ne LEOPOLDI MAGNI virtus superato hostibus
omnem bellicæ laudis exhaustat materiam, facili enim conjectura
deprehendit tantis confectam fragibus Turciam succumbere, eos-
que pari frage opprimendos, quos indignum sedes Turcicæ rabiei
univit, hæc tamen Alexandri lacrimas immoderate ambitionis
testes ridet JOSEPHI animus, totusq; sincero fruitur gaudio ad
Paternarum victoriarum famam, quia abundè novit in seipsum re-
dundare *Augustissimi Patris* gloriam, sicut enim Sol ubi imaginem
suam ubi impressit, ita eidem propriam lucem indulget, ut nullam

paria-

patitur splendoris jacturam, sed ambo Eodem Lunari informati
 apparent; sic *Augustulus Imperator* dum in *Servilius Fide*, ut cum
 Nazario loquatur: *junioris auctoritas sui conficit, & in ante prioribus dallas*
locus, quibus veritas fuerit officio possit includi, ita eidem gloriam suam
 communicat, ut dum tota JOSEPHO accedit, nihil tamen LEO-
 POLDO MAGNO decedat, sed ambo eodem splendore videan-
 tur consurgere, hinc afficitur paterna fama quasi propria *Augusti*
Regis animus, quia gloria filiorum patris erant. Idcirco apud Romanos,
 quò quis plures numerabat illustrium majorum ceras, eo majore di-
 gnus honore censebatur avorum laude sese in seros Nepotes trans-
 fundente, *emulatus autem vicissim Epaminondam Thebanorum*
 ducem JOSEPHUS, qui post Leuëtricam pugnam in eo felicitatis
 fumam posuit, quòd laudem & letitiam pollet in superstites pa-
 rentes transmittere, sic enim properat mutua communicatione
Augusti Fide gloria sese in paternam linum effundere, quia *filii superius*
gloria Patris: nec facile expressero, quantum letitiae & gloriae LEO-
 POLDO MAGNO acciderit, cum JOSEPHUS *Augustus*
 magnarum adeo rerum capacem ad comitia attulit animum, ut
 non solum admiratione, sed & futuræ felicitatis omne totas

significacionum Etiliorum mentes

impleverit.

DA-

Eodem lumine

*Nihil Agnoscit vincens necesse Philippo
Quibus parva laudis habere potest
Nihil excepto praevidem ipsi gloria cupit
Est hic vanae potest gloria, cupit potest*

Et maxime in laudem vestros spectat in triumphis monumentis
fuerit. Sed in Poetis laudibus, ubi verba in Apolline expressi-
tas habere aliquid spectare debet, cupit vanae vobis Aulica
laudibus, vanae potest gloria, cupit potest

DAPHNE

Deo circa Deos suos infanire visa est antiquitas: ut Maximiani panegyrista diceret, *Dij plerumq; rei humanæ negligunt, ipsi enim aliud fortasse curantibus gaudere vident, terre deliquisse, urbes haerentibus, que ipsi non haerentur volentibus, sed aut alienigenis affectibus, aut fatali sereni cursu argente.* Hujus autem oratoris impudentiam superavit poësis, quis enim non ri-

deat Martem ab Ephialte mancipatum vinculis, vulneratam à Diomede Venerem, Junonis mamillam ab Hercule transfixam, personicâ arte servatam à morte Plutosem, coelumq; ipsum oppugnantibus gigantibus terrore concussam? & quasi leve esset Deos miseris & vulneribus obruere, eorum etiam famam prostituere poëte enormi adeo scelerum gravitate, ut dubium nobis relidum sit, num major fuerit poëtarum temeritas caelum criminibus profanantium, vel amentior veterum religio eos venerantium ut Deos, in quos tanta scelerum atrocitas caderet, & quod mireris, quasi se Poetas esse obliviscerentur, crudeli etiam in misarum praesidè licentia non erubuerunt ei luxurie notam inurere, vix enim uti dicunt, in singularem Daphnes formam fixerat obitum, cum amorì pectus penetranti succubuit, etiam reluctantem pudicitiam oppressurus, sed eam ipsam virtutem, quâ caelum orbaverat, mundo communicarunt, mortalibus magis, quam Dijs propositi, illa enim insidiantem pudori Deum avertata fugam arripuit, sed Apollini vestigijs insistenti alas concesserit amor, hinc licet illa non languidiùs proferendo pudore, quam alter pro violando cursum præcipitaret, deficiantibus tamen viribus succumbendum erat; nisi invocato parentis auxilio in laurum abijisset ipsamet sua triumphì monumentum futura. Sint sua Poëtis signa, nobis verò in Apolline expressam Sultani effigiem spectare liceat, cujus mentem urebat Aultrix felicitas, & animum jam spontè sua in ambitionem promptum solli-

citabat Imperij Occidentalis amor, unica in votis erat Vienna, imperium totum uti videbatur in dotem latura: hinc eam profecto palam ardore ambire cepit, jamq; late collucentibus tædis ex ardentium pagorum flammis festinabat reuuentem toto robore cogere ad affensam, & furorum corona circumdatam fasali amplexu fringere, nisi illa in extremis conbituta obstinasset animum ad repulsam, & ferente suppetias Patris Patre velut altera Daphne laurum induisset ornatura, LEOPOLDI triumphum, adjuuicq; illi lauri qualitates Numinis æquitas in virtutis præmium, ut sicut laurus nullo afflarum fulmine, & perpetuo virore ad hyemis inuidiam luxuriat, ita Vienna in omnium animis ad inimicorum livorem vireat, ab hostili deinceps tuta fulmine, sic Austriæ felicitatem promovit Turcarum irruptio, prius enim eam pauca tuebantur munimenta, nunc verò tot eam propugnant fortalitia quot Hungariam, & sic illa cum Zenone, qui post naufragium Philolophiæ operam dedit, dicere potest, *non fecundo ventis navigari, cum naufragium fieri, perissem cœcis, nisi prope perissem*: Et Austriæ è ruinis magnificentius resurgenti ea Ciceronis verba conveniunt, quæ de templo fulminis violentia consumpto ac splendidius reedificato dixit: *Ille flamma dirivisus extitit, non que deleret Jovis templum, sed que pulchritudo deposuisset.*

Resistendo triumphat

*Quia Mahometi cum maxime adiret Europam
Europam amplius non vult aliorum Reges
Africae ferre, sed regnum suum
Sunt, et Reges Regibus tempore dicit.*

...a se...
...portendi, notissimum detingit ad eandem, et
...majum a capite suo transferri posse in Segutara. Sensit & orbis
...comprobat: cuncto fidere pessima, faciem, & bellum in
...Hannibalem gravi conspirasse, unde admiratione dignum est, quod

COMETA.

Regebat Prussiam Bythinæ Regem An-
nibal ad inferendum hostibus bellum , remen-
temq; ob fusella extorum prælagia interroga-
vit, *an tarantule vitæque maris, quam veteri Imperator
videre? quid enim incisus pulmo aut vituli je-
cur cum astris commune habet, ut definiat se-
cundæ vel adverse expeditionis diem?* ac mor-
talibus declarat fatorum leges † explodebat & Cato omnem ex pul-
lorum tripudio divinandi artem, mirabaturq; , *cur non videret dræfices,
Aspiciens non videret*, quis enim in Jovis consilium assumpsit pullos ?
aut quis eos substituit aquilæ arcuorum caelestium conficæ † aut
quodnam prodigium esse potest , ut pulsi fume macerati sese ob-
jecto cibo adeo ingurgitent , ut in terram aliquid labatur , ex quo
terra pavium & tripudium solitissimum nunciabatur auspicianti fortunatissi-
mum ? hinc Flaminius pullarios pugnam prohibentes his verbis fa-
cessere jussit , *præclara auspicia, si clarissimus pullos rei peris poterit, faturo ve-
rò nihil*. Indignum ratus dictatorum aut consulum fæces pullorum
caveæ subijci : & Claudius pullos è cavea egredi renuentes in a-
quam projici jussit , ut siletem biberent , qui comedere recusarent.
Ex quibus patet, auguria & auspicia à viris summæ dignitatis fuisse
ad aniles fabulas damnata , cometas verò omnis ætas exhorruit
tanquam ecclestes immanentium malorum nuntios , prout declarat
Claudianus : *namquam spectatus terra impati Cometes, sensit gravem illius
effectum Hierosolyma, undecies centenis hominum malibus cruen-
ta morte extinctis, ac reliquis in servitutem abductis. Agnovit &
Roma, cum enim Nero à Babilo Astrologo didicisset funefum quid
à stella comata portendi , nobilissimos destinavit ad eandem, ratus
malum à capite suo transferri posse in Senatores. Sensit & orbis
universus, comparente cristo sidere pestem, famem, & bellum in
humanum genus conspirasse, unde admiratione dignum est, quòd*

post tam prodigiosum cometam DEUS LEOPOLDI MAGNI
 virtutem tot ac tantis victorijs coronet. — Narrat Ovidius quòd
 Julij Caesaris anima intercedente apud Jovem Venere in auras reso-
 luta non sit, sed in stellam conversa, *trabes sparsis laete crines*: hoc
 ipsum confirmat Suetonius: *stella crinita per septem dies continuè fissa, cre-
 dentij est, animam esse Caesaris in Cælum recepti*: hinc teste Plinio Augustus
 cometam illum interiore gaudio sibi natam, *sej in eo usq; interpretatus est*; meliori
 jure interpretabimur prædictum cometam LEOPOLDO ortum
 esse, & in eo redivivam Julij Caesaris virtutem; eum victoriarum
 celeritate Caesaris felicitatem adæquet, qui hoc axioma gloriaba-
 tur, *vici, vob, vici*. Turca enim qui violatis inducijs, invitum *Ag-
 gessissimus* ad arma provocaverat, vix in conspectum venire præsu-
 mit, cùm perfidiæ poenas ingenti strage luit, ita ut meritò LEO-
 POLDO MAGNO dicere possimus, quòd Nazarius Constanti-
 no; *populisti quidem Imperator, sed castus, & ex hoc maximo victoriam invenit.*

*St, ipsi patre, sed regem est concordia, cui parata est victoria, quippe tua
 superbia fuit pariter, quoniam proelia (cum dico proelia,
 inchoat ab iustis successibus, inchoat victorias.)*

ALE-

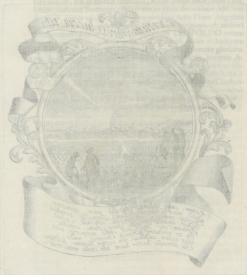
AL

Carthum Turcis. lucem tibi

*Quae cum silens fatalis esset comae
Mors, partem orientis totam Leonidis trophaea
Magna canit, patens in coelestibus, Captae
Mortem. Sic erat, post illi, sua comae
Quae te spectans, rediens, Caesaris, ante
Sua regem, autem, cum vicis Trojanae, hactenus
Sic Leonide hactenus hunc tibi stella monstrat.*

post tam prodigiosam celeritate DEUS LEOPOLDI MAGNI
 virtutem, ut de tanta villarum decore. Narni Civitas post
 Julii Caesaris nomine interfectum, quod postea in civitate sua re-
 licta non sit, sed in Italiam exposita, adque Lepoldi Imperatoris hoc
 regnum confirmat Suetonii, qui etiam de istius die rebus agit, ut

ALE

ALEXANDER.

Imonides interrogatus, quot numeraret annos, respondit, se paucos vixisse dies, insinuans eos solum dies vite adscribendos esse, quos virtutis splendor illustrasset: unde non immerito illam gloriam vocat annorum matrem, idcirco natura gloriæ amorem omnibus una cum lacte instillat, quia, cum mortalium vitam exiguo definiat spatio,

immensum tempus indulget gloriæ, ut defuncti ad mortis invidiam gloriosius vivant, virtutis fama sepe in posteros late diffundente: hinc Phidias cum nomen inscribere non liceret, indignatus sibi æternitatem invideri, suam effigiem Minervæ clypeo inculpavit nisi cum statue jacturâ avellendam. Ita uti dicit Cæcero: *videtur ante lætæ studio, et quærit quisq; maxime gloria dicitur, illi ipsi Phœnicipi etiam in illo libello, quæ de contrariis gloria scribant, vana suam inscribant.* Nihil autem Reipublicæ salubrius accidere potuit, quàm hæc propinque nature indulgentia, eadem bre vite gloriæ non circumscriptis, quæ vitam, ac mo enim tot curis intricaret animum, nisi prælagret æternitatem, prævideretq; se ubi è vivis excesserit, tunc primum victurum, ridet enim inanè hujus vite nomen animus virtutis capax, & ad illam solum vitam anhelat, quæ innititur futurorum feculorum memorie, nunquam autem fortius imprimuntur laudis simuli, quàm cum innatam ambitionem urit aliene virtutis æmulatio, ita extorrit à Julio Cæsare lacrimas Alexandri fama, cum adverteret in ea ætate superatam à Magno Macedone terrarum orbem, in quanullam adhuc sibi laudem affererat: sed & suos sensit stimulos Alexander, viso enim Achælis tumulo prorupit in gemitus, lacrimas etiam exprimente æmulationis ardore, eumq; teste Plutarcho felicem prædicavit, ex eo, quòd Homerum haberet laudum suarum præconem, hunc enim ad id in pretio habuit Alexander, ut ad debellandos hostes eum tanquam susceptæ expeditionis socium circumduceret, cæterisq; sopori indulgentibus diligenter confuleret;

damnat enim ignobilem quietem natus ad gloriam animus, & apud eum acescit voluptatis suavitas, quæ malientæ laudis cupiditas fasci- navit, ita Themistocles rogatus, cur præcipitem in voluptates ani- mum revocasset ad virtutem, reposuit à Miltiadis Trophæo, sibi nec quietem, nec voluptates indulgeri: terebat autem Homerum Alexander non inutili & curiosa lectione, sed expressis in eo Achillis virtutes adeo imbibit, ut imitandi Herois zelo accensus totum Orien- tem ante trigésimum tertium ætatis æsum suo subjecerit Imperio, nec prius victorijs finem imposuerit, quam hostes decissent, in quos arma stringeret, unde merito sibi *Magni* nomen vendicavit, vel in hoc Achille superior. Felix itaq; fuit Alexandro, tanti herois imitan- di studium, felicius tamen illud JOSEPHO *Augusto* futurum di- cemus: non enim cum Magno Macedone à peregrinis terris mendicare debet virtutum exempla, quibus insilat, cum in LEOPOL- DO MAGNO eluceant maxima, hic enim sese offert animus in adversis æquè ac prosperis sibi constans, summa in consilijs pruden- tia, fervens in DEUM pietas, fortitudo in deprimendo hostium fa-ctu, singularis in subditos clementia, & quidquid *Magnæ Imperatores* commendat, ita, ut illi verba Aufonij de Gratiano prolata conveniant, *in eo abundant virtutum exempla, que sequi cupias virtutes posteritas, Et si rerum natura patereat, ascribi sibi voluisset arripimus, in eo denique ut cum Theodosij panegyrista loquamur: virtutes suas omnes vigent, que singula in omnibus prædicantur, unde Magni nomen procul dubio sibi conciliabit JOSEPHUS Augustus, quia vitam suam ad LEOPOLDI MA- GNI exemplum componet, ostendetq; se virtutis æquè ac Gene- ris hæredem esse, sapit enim teste Nazario adjuvantibus*

non solum excellens quæ natura,

RO-

Gloria quietis Inimica

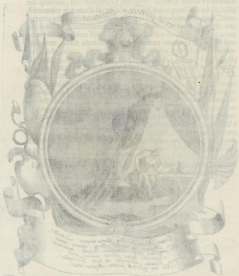

*Non Alacris Inq Gloria tepus Tullius
Sed Alacris ut erat Aegyptus, quae non
Sed Alacris ut erat Aegyptus, quae non
Sed Alacris ut erat Aegyptus, quae non
Sed Alacris ut erat Aegyptus, quae non
Sed Alacris ut erat Aegyptus, quae non*

tuas, Kell, qui carpitibus vultus et, extrudens dicit quartus e-
ctores, ut generari suo cruce dicit, ad teste Majestatis crimen

emb-

daret enim ignobrem quietem natu ad gloriam animus, & apud
 cum accit voluptatis lascivitas, quam plene hinc capotes taci-
 savit, ita Themistocles rogatus, cui precipitem in voluptates ani-
 mum revocavit ad virtutem, reposit a Miltiade Trophæo, fili
 nec quietem, nec voluptates cogitanti: tentat utrum Homerus

RO

ROSA

Uis meritò insignibus Angliæ Rex inseruit

Rosam tanquam florum Reginam ad denotandum Imperium, nemo enim illi inter flores regnum negaverit, qui cum suavi odoris fragrantia expendit foliorum splendorem, adherentesq; spinas tanquam Majestatis præsidium à natura constitutum, desiderabatur tamen olim purpura, cum Rosa solo candore superbiret; sed dem Venus periclitanti Adonidi opem laura incaute sollicitat, læsæ à spinis pede candorem divino cruore tinxit in purpuram, justumq; fuit, ut Rosa Venæri, cujus sanguinem suærat, sacretur in amoris symbolum: hinc inspirat etiamnum hæc florum Regina imperaturis amorem, nullum enim certius securi Imperij pignus datur, quam propensûs Principis in subditos amor, ubi enim subditorum corda devinxit, tot Argos regis salutis invigilantes numerat, quot cives, tot igne & brachiorum copia armatos trahit Briareos, quot subditos, nulloq; eget ad propugnandam Majestatem aggere; nam uti ait Seneca: *Salvum Regem in aperto clementis constituit, hæc inexpugnabile munimentum est amor civium.* Seneca: ad illud dicitur Plinius: *quanto magis intus, quanto securius eadem domus? postquam non crudelitas, sed amoris excubijs destruitur, hæc ars inaccessa, hoc inexpugnabile munimentum est, munimentum non egerit, frustra se terrore succurrerit, qui seipsum charitate non fuerit; agnovit hoc Titus, hinc subditorum nullum à conspectu suo tristem abire patiebatur, quin merorem aliqua saltem spe mitigaret, agnovit & Theodoricus: hinc apud Cassiodorum dicit, *optimus custodiam decem plebem beneficijs vestris excurrere, optamus ubiq; præstis vestros cultore; ex quibus patet prudentis Principis munus esse, propensio amore subditos fovere, quia teste Plinio, *possit forte esse Principi inq; possit tamen esse servilis, utique ipse non obicit, amari, nisi ipse amet, non potest.* Unde si aliquorum refractariorum corda ad amoris blanditijs indurata Majestatem violare præsumant, tunc Rosa, quæ carpentem vulnerat, excendos docet spinarum aculeos, ut temerarij suo cruore discant, ad læsæ Majestatis crimen**

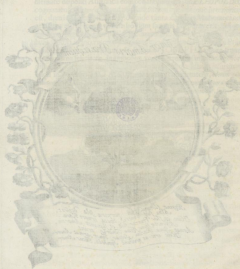
erubescere; cum enim cum Principem hostes contemnant, quos sui non timent, toto robore opprimendi sunt rebelles, ut suo exemplo etiam apud hostes stabiliant amantis Principis dignitatem; cum itaque Rosa felicitis regiminis normam doceant, sacrentur *Svensium* JOSEPHO, maxime cum illius symbolus exprimat, Rosa AMOREM; Spina vero TIMOREM referente, & Rosarum colores in emblemate dispositi Austriaca componant Insignia, quæ LEOPOLDUS cognomento *Firmissimus* in Palæstinam expeditione promeritus est, dum in expugnanda Ptolomaide tanta exde in Mahometanos grassatus est, ut totam vestem hostium sanguis purpuraverit, nisi quæ militare cingulum eam prohibuit maculari, ita felici omine habebant subditis in intermedio insignium candore, quod sub innata Principibus Austriacis clementia & *Svensium* JOSEPHI amore fruisitur diuturna felicitate, in ambobus verò extremis sanguineo colore distinctis habebunt hostes, qui ab oriente & occidente insurgunt, quod in JOSEPHO Austriacam formident virtutem, *obscuro enim quærenda sunt, dum perborrescant*: ut ait Nazarius, *hec enim est vera virtus, ut non amur et quiescat*. Ita salubri symboli divisione, subditis AMOR: hostibus verò TIMOR, imperabit.

LU.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

LUNA.

Superbiam semper comitatur propriarum virium fiducia, fiduciam hostilis potentie contemptus, contemptum error in consilijs, errorem infelicitas eventuum; ita, dum Pompeius tumido animo gloriatur oriturus à terra contra Cæsarem militum cohortes, infauso Pharsalicae pugnae eventa se, ac

Reipublice libertatem perdit. Pompei superbiam superavit immodicus Xerxis Persarum Regis fastus, qui cum tantum in Græcos duceret exercitum, ut Scamander & Melana fluvij una cum lacu triginta stadiorum à sicenti milite ac jumentis exhaurirentur, ad ostentandam potentiam teste Iliocrate: *pehlu maris calcavit, raris terris transiit*, eoq; temeritatis processit, ut certam Græciæ cladem, Neptuno compedes, & soli tenebras minaretur, immillisq; pelago compedibus trecenta ei *instilij* verbera jussit, ac Helesponto stigmata inuri, sed ut bene monet Seneca, *nihil fortasse nimis leve creditur, quàm sperare*: nec fida est potentia, quæ nimia, hinc Xerxes, dum suorum consilijs multitudini Græciam absorbere cogitat, gravissimâ cæde pressus tantisper mortem fugâ dilabit, ut non sine domestico crimine moreretur, *ita nunquam in seculo fuit superba felicitas*, uti Seneca monet, *et magna felicitas ubi nimis fragilitas humanæ collapsa fuit*: quo rursus affertente Petrarca, *potentia major, et major in illam fortuna imperium, et magna prosperitas magnam facit riam absorbitur*: Hoc ipsum experitur superba Turcarum monarchia, quæ non contenta magnam Orbis partem sub atrocissimum coëgisse jugum, in vicinos omnes suam rabiem effundere satagebat violatis pro libitu inducijs, nullum enim jusjurandum firmum est, ubi justitiam calcat ambitio, jam Venetorum virtutem bello multis annis continuato probaverat, cedente tandem Candia, jam Poloniam armorum violentiâ infestaverat, crepto Caminizio: Jamquæ Hungariam potenti exercitu invidaverat, occupato Uivarino, semper cæsa, nunquam fracta, &

fic Ottomanica Luna Orbem cædibus & terroribus jam impleverat, unde juxta naturæ cursum necesse erat, ut ea impleto Orbe decreveret, & merito, qui enim uti affirmat Livius, non sicut fructu modum, quò utitur elatus est, eò fructu corrumpit; inhiabat illa imperij Occidentalis pomo, non solum Tantalii, sed & Chennetti Regis pœnam subitura, qui cum ad decerpendum pomum varijs geminis ornatum extendisset incautam manum, præparato à Fenella artificio confossus est, erumpentibus è pomo sagittis, vix enim Turcia operi manum admovit, cum intra viscera excepit ferrum deletis copijs urbibusq; expugnatis, & licet novis suppetijs militum jacturam sepius reparaverit, aliud tamen non præstitit, quàm ut novis majoribusq; victorijs viam aperiret, & LEOPOLDUS MAGNUS meliori jure quàm Pyrrhus dicere posset, *subo me Hercule sibi procreatum; cui quò ab angue Læonem tot caesa bellum capta renascitur.* Ac tandem viciniam advertamus tantæ potentie exitium. Ita Ottomanica Luna amissò splendore IN ORTU OCCASUM invenit, non amplius oritura: licet enim illius potentia ex aliorum Regnorum cineribus nata sit, Phœnicis tamen naturam non participat, ut renascatur.

ECHO.

ECHO.

Sicut hæc duo verba : *detur pulcherrima,*

oculam totum concusserunt, Dearumq; iras acuerunt in tumultum, Jove ipso judicis munus, & futuram invidiam transferente in Paridem, ita unicum verbum gravissimis credibus orbem terrarum commisit, nam Alexander, qui vivus Martem semper spiraverat, etiam expiraturus unico verbo classicum cecinit, interrogatus enim quem tanti Imperij faceret heredem? reposuit : *Dignissimus*, qua voce dum quisque ducem sibi blanditur atrocissimo bello inter se commissi sunt omnes tanto fortunæ ludibrio, ut dum concessâ ad breve tempus victoriâ modo uni, modo alteri arripit, omnes præcipitaverit in ruinam. Duo autem in hoc magni Macedonis testamento mirari licet, generosum scilicet Alexandri animum, quo virtutem prætulit sanguini, & ducum temeritatem, quæ ex ambitiosis pectoribus adeo deleverat præteritorum Regum, ipsiusq; morituri Imperatoris reverentiam, ut vivente Hercule Alexandri filio, ac prægnante Roxana uxore peterent heredem designari, & ambiguum vocem in suum favorem detorquerent, quasi natum sibi Principem, seq; subditos esse non meminissent. Eadem regnandi libidine accensus Tôkelius vivente Rege ambire præsumpsit Hungariæ coronam, sed si se subditum obliviscatur, recordari saltem debuerat candentis coronæ Georgio Siculo impositæ ob rebellionem contra Hungariæ Regem excisatam, ac eventus refractarijs destinatos metiri, sed fatua prævidere non poterat, quia oculos occupaverat optatæ splendor purpuræ, quæ tamen juxta Cassiodorum aliud non est, quam *obscuritas rubens & nigredo sanguinea*, unde vel ex ips coloribus præfigere poterat merorem, stragem, & infelicem exorbitantis audaciæ exitum, atrata enim Thesi vela aliud sollicito parenti non insinuabant, quam merorem & lachrum, & Tamberlanes secundo oppugnationis

die rubentibus vexillis minabatur cruentas urbi cedes : nec ab eventu aberrasset hoc triste præfagium, cum rebellium plurimi multiplici strage consumpti temeritatem cum vita exuerint, & Tökelius aliud ambitionis præmium non tulerit, quàm gravissimum ob repulsum mororem, quo sicut Echo Nympha animo deficiente marcessit, ea enim cum Narcissi duriciam tenerrimo amoris affectu emollire non posset, diu circumvagata ad solitudinis horrorem secessit, seq; totam adeo morori permisit, ut defluente corporis sacco exaruerit, remanente sola voce, repulsa & excessivi doloris præcone, ita Tökelius repressâ ambitione (quæ aliud non est quàm immoderatus dignitatis amor) cruentam passus repulsum sese ad inaccessibleia loca subdidit, ac diu circumvagatus suis rebellionem passim repudiata diffluentibus adeo lacinante dolore constabuit, ut sola vox quæ Turcas ad protrahendum bellum animat, superesse videatur. Er merito, nam cum vox sit repercussus ad arteriam aër, sola vox vivere debet, qui auram popularem unice captare intendat, & in fingendis boni publici, libertatis, religionis, ac penitentia affectibus assumerat camaleontis naturam ex solo aère

viventis. Ita de Tökelio, à suis destituto dici pos-

test, vox, vox, præterea nihil.

SER.

ad Inane redacta.

*Non inanis proci-
 laris con-
 per se
 Scythiam proci-
 percurrentis Hungarum arma multis excullerunt rebellis di-
 cidiam, Scit pendentes exitu terror animos composuit ad quietem, re-
 fectores, qui rebellis aciem obtinuerant, repetita clades oppressit.
 Thakella ad lugas semper fortiore, quam pugnam, & sic Fortior*

Non in-
 claris con-
 per se
 Scythiam proci-

SER.

SERPENS.

Volent aliquando gratiæ aucupes exorbitanti adulatione aberrare à rationis tramite, eventu non semper fortunato, ita Athenæ, dum Antonio tanquam Libero Patri suam desponsant Minervam, mille talenta ab eo dotis nomine dare iussi sunt; quod autem feliciter incautum fallant, vitiorum fordes

virtutum decore vestiunt, ipsq; teste Seneca earum nomina imperitiant. *adulatio in ipso gratiosa facta, quo ledit, vitia nobis sub virtutum nomine obrepunt, temeritas sub titulo fortitudinis laetæ, ignavia vocatur molatio, pro cute amida accipitur.*

Quod idem moliatur ambitio, claris inditijs ostendit Tökelius, dum rebellionem sub libertatis & religionis nomine & velo palliavit, pluribus Regni magnatibus illius temeritati accedentibus, qui tam specioso allechi titulo Turcam sollicitarunt in sedes, quasi non adverterent, se in durissimam ruere servitutem, dum inconsulto impetu cluſtari conantur ad libertatem, ignorantq; sub religionis pretextu introduſtum in urbem Trojanam equum omnis calamitatis compendium; quia interim *Angustissimus* LEOPOLDUM non nisi innata clementia capi posse noverat Tökelius, vergente in finem ætate formabat vultum ad penitentiam, nec difficilem expertus est *Angustissimus*, quia malebat clementiâ exarmare perfidiam, quàm armorum violentiâ subditis suis fatali, *in civitate enim victoria tantum villori decubitor, quæstionem vitæ perit, prævidebatq; ob evocatum Sultannum non saginandam Hungariz malis fortunam, sed ruituram in calamitatis consortium Austriam: verum soluto hyemis rigore novo semper æstu Mars incaleſcebat detractâ penitentiz larvâ, donec Angustissimus propensum in clementiam animum coegerit ad ultionem. ita percurrentia Hungariz arma multis excusserunt rebellandi audaciam, & impendentis exitij terror animos composuit ad quietem, reliquos vero, qui rebellionem obstinaverant, repetita clades oppressit, Tökelio ad fugam semper fortiore, quàm pugnam, & sic Fortunæ*

non semper licuit errare, sed erubuit tandem favere militiæ DEO
 excole; accesserunt LEOPOLDO MAGNO frequentes adeò de
 Turcis victoriæ, ut Ottomanicæ potentie fundamenta gravissimè
 concuterentur, quæ Turcarum clades Tökelij animum ita sauciant,
 ut de salute sua conclamationem esse agnoscat, tum ex eo, quòd omnis
 spes vitæ præcisâ sit, ob contemptam toties Principis clementiam,
 tum ex eo, quòd certum minentur exitium Turcarum animi, totam
 malorum seriem in eum tanquam fucilli belli originem refundentes,
 ac amissò suorum robore vires deficiant ad avertendum exitium, unde
 licet sicut serpens maximi corporis parte avulsâ dum sese in omnem
 rotat partem, unitam vitæ fovet mortem, ita Tökelius à suis vel ferro
 consumptis, vel rebellionem ejurantibus divisus in omnem partem
 volvit ancipitem animum occurrente semper mortis horrore, & infel-
 licem animam adeò occupante, ut in beneficijs numerare possèt fe-
 liciatæ mortis imperium, quo vitam morte ipsâ infeliciorem exuat,
 sic inevitabile mortis discrimen, uti strenuos ad extrema cogit con-
 silia necessaria fortitudine victoriam alijs destinatam quandoq; extor-
 quente, ita timidos objecta semper incumbentis exitij imagine adeò
 mortis horroribus implet, ut ante mortis tempus prope emorianter,
 terrore animos nimium viles ad diuturnam mortem damnante,
 quia dum non sunt digni, ut vivant, merentur saltem, ut protracto
 in longum fato contabescant, tot diebus mortem experturi, quot vi-
 tam, teste enim Seneca, *quiescere damnatur, qui semper vivit*. Novit Tibe-
 rius infeliciorem esse continuationem timentis, quam citò morientis statum,
 cum timor mille mortes uniat vitæ, mors verò festinata à mille cala-
 mitatibus absolvat perentem; hinc cum ad carcères divertisset, &
 ab eo captivus diuturno timore oppressus, aliam gratiam non
 flagitaret, quam colerem mortem, reposuit. *scilicet*

mercedem in gratiam rediisti.

EX-

Mors Vita Unita

*Corpus, quod Mors per longa sollicita tracto
 Absolvit, Libera Mors, quaeque, quaeque
 Mors in partem, non Mors, non Mors, non Mors,
 Mors, Mors, Mors, Mors, Mors, Mors, Mors,
 Mors, Mors, Mors, Mors, Mors, Mors, Mors.*

... rido, jure ipsorum considerant exercitibus imperant, non des-
 ferunt, et valent Juliae ipsa causa vero ab eis delat, ut cupit esse
 ... Nec abest, quod ante Caroli quarti bulla ad res-
 ...

...semper scilicet erat, sed etiam tandem in meo nomine DEO
...erunt, accedunt LEONARDO MAGNO Imperatore de
...Tunc videtur, et Oratorum et potentissimum Imperatorum
...Tunc videtur, et Oratorum et potentissimum Imperatorum

EX

EXEMPLUM SINE EXEMPLO.

Umma olim Romanis cura erat, ut in conferendis honoribus ætatis ratio haberetur, ne ullus nobilitate vel opibus potens ante annos à lege præscriptos occuparet honores, nulli autem, nisi dictatori aut consuli triumphandi licentiam concesserant leges, Carbone tamen & Domitio cæso Sylla triumphum Pompeio juveni & necdum

senatori indulgit frendente Servilio viro illustri, cum autem Pompeius tumultuantis exercitûs impetum fregisset, Servilius in juvene admiratus animum dictatore dignum exclamavit: *non Pompeium video, & terræ magnam & triumpho dignam*, uti autem juvenis & leges non prohibuerunt Pompeium à triumpho, ita nec juvenem Cornelium Scipionem, quem præclara facinora virtum probaverant, excluderunt à Senatu, licet utriusq; votum nullo firmaretur exemplo, non enim solum virtutis est, majorum exemplis insilire, sed etiam posteris exemplo præire, & virtus eò majori digna est præmio, quò minus à tenera ætate expectatur. Ita quamvis in electo Romanorum Rege Aurea Caroli IV. Bulla maturiorem requirat ætatem, ad hoc ut defuncto Imperatore absolutam Imperij curam suscipiat, prudētissima tamen Germanorum Procerum suffragia JOSEPHO in Romanorum Regem assumpto providâ dispensatione indulserunt, ut decimo sexto ætatis anno auspicaretur Imperium, casu quo infra LEOPOLDUM MAGNUM orbi inviderent, & merito virtus enim in teneris annis adulta præjudicio non subest ætatis: ita Athenienses, incumbente periculo, juveni Iphicrati contulerunt exercitûs Imperium, *capto Athēnensium*, ut refert Justinus *supra ætatem virtus adolevit fuit, nec unquam ante eam Athenienses inter tot, tantiq; duces, aut fieri majorem, aut indolis maturioris Imperatorem habuerunt.* Noc obstat, quod aurea Caroli quarti bulla adver-

faretur leges enim, quas provida majorum cura ad Imperij præsidium constituit, si mutatis circumstantijs contra ejusdem quietem pugnent, suis destitute viribus antiquantur, vel saltem earum robur salvari dispensatione pro eo casu eliditur. Sic cum Agefilaus prævideret mandandam civibus urbem, si post Leuthricam pugnam legum rigor attenderetur, proficua dispensatione civibus vitam, & urbi cives indulgit. Præviderant etiam sagaci judicio Electores gravissimas calamitates Germaniæ incumbere, nisi accedentia *Imperij* JOSEPHI electione, & concessa imperandi potestate prævenirent malorum impendentium atrocitatem, perspectum enim illis erat, hostis jurati consilia eo solam colligare, ut *Augustinus Dux Austriae* potentiam enervaret, quæ cadente totum Imperium præcipitaretur in exitum, pridemq; noverant, salvè *Augustini Duci* hostem frustra evertendo Imperio insidare, hinc prævis quo ad inchoandum Imperium dispensatione in Regem assumptum JOSEPHUM, cujus virtus jam matura in florenti ætate, adeo *prudensissimorum Electorum* animos rapuit in admirationem, ut cum Nazario Constantinum encomijs prosequens dicere potuerint, *Tu cum Principe allicere arti imitatoris, sed jam maturus Imperio, splendidiæ cæsum ætatis expellendus non esse in festinatione virtutis. Strabit defæto inconcussim Imperium duobus firmatum columnis, & ut cum Maximianis panegyrista loquatur, facile omni civis merita possit*

Romana Republica, quæ defendens unquam Imperij stantibus aratibus, pariterq; alicui virtute juvenis, & maturitate Senexis,

PER-

PERSEUS
Exemplum sine exemplo.

Non caret exemplo, sacro Mademate cetero
Atque paternam nulla prohibente regenda
Sacerdotum imperia, dum talis faciat actus.
Non ergo exemplo vivas, si deficiat illud,
Supplicis quae tibi reliquisque exempla monstrant.

Non caret exemplo, sacro Mademate cetero
Atque paternam nulla prohibente regenda
Sacerdotum imperia, dum talis faciat actus.
Non ergo exemplo vivas, si deficiat illud,
Supplicis quae tibi reliquisque exempla monstrant.

PERSEUS.

Manu gestans caput Medusæ, ex cujus corpore loco sanguinis rubrum vinum fluit.

Quæ Ravi sese obtulit periculo Jason aurei vel-
leris cupidine ductus, dum taurum arripedem ore
flammis vomentem Medææ auxilio domuit, at
longè graviori discrimini sese exposuit Perseus, in
Medusam pugnaturus, armaverat enim illa caput
non solum serpentibus in capillorum formam des-
tinentibus, sed arcana vi ita insistentium oculos
fascinare noverat, ut veneno medullas penetrante attonitos homi-
nes verteret in saxa, non tulit monstrum humano generi fatale ge-
nerosus Persei animus, sed Minerva manum regente dormientis
caput divisit à corpore, exitiumq; sibi destinatum in hostes detorsit,
Polidestem enim accurrentesque socios abjecto Medusæ capite
coëgit lapidem induere, adeo nihil ad perniciem natum est, ut ex
eo emolumentum non trahat prudentiæ unita fortitudo: redivivam
in Porta Ottomanica Medusam cum horrore spectavit Europa, cu-
jus potentia subditorum numero confusa vicinorum populorum vi-
res adeo gravi torpore constrinxerat, ut nemo invadentis vultum
suis cum jactura ferret, succumbente multitudini virtute, sed non
patitur frigido horrore pectus glaciari, qui totus ardet ad gloriam,
hinc Perseum æmulatus LEOPOLDUS MAGNUS irruen-
tis monstri nervos succidit, ostentatq; fasciata Turciz exemplo ho-
stes suos docet præ metu obrigescere, ne pari clade opprimantur.
Irruperat in Austriam pañtorum fidaciâ securam Turcarum exer-
citus, & sicut scorpio, dum subdolo amplexu adulatur, mortiferum
insigit aculeum, manibusq; contritus sacro medetur vulneri, pari
cum Achillis hasta virtute, cui & ferendi & sanandi vis inerat, ita
Sultanus, dum sub dolci induciarum prætextu blanditur *Auguſtissimo*,
totam atrocissimi belli molem effudit in Austriam, ruina nec domi,

Q

nec

nec sexui, nec ætati parcente; sed multiplici attritus clade pro-
 fundo sinu recepit malum, quod alteri paraverat, & sic per Tur-
 carum plagas obduæ sunt Austriæ cicatrices, domitisq; gemitibus
 tristitiæ locum eò major succedit lætitiæ, quò gravius Ottomanis
 recrudescunt vulnèra, fruunturq; pari gaudio & fortunâ, qui pari
 ardore arma & invidios animos **LËOPOLDO MAGNO** uni-
 verunt ad tyrannidis excidium, devictas Turcarum acies expug-
 natasq; urbes excipiente semper Christianorum gaudio, & referen-
 te in diruendis Athenis Græcorum lætitiâ, sustulerat hæc civitas
 teste Xenophonte superbum caput continuis inflata victorijs, & in-
 dignata urbes in Græcia esse, quibus non imperaret, modò enerv-
 ando Lacedæmoniorum robori, modò infirmandæ Thebanorum
 potentie, modò diripiendis Corinthiorum thesauris intenta conti-
 nuo bello vicinos premebat populos, sed firma non fuit potentia,
 quam ambitio super alienæ calamitatis rudera fundaverat, dum e-
 nim singulorum fatigavit patientiam, universos armavit in ultionem,
 hinc post cruentas cædes expugnata, gravissimas ambitionis penas
 dedit, à circumfuso enim vicinorum populorum exercitu funditus
 everti sunt muri inter festivos tubarum plausus, & musicorum in-
 strumentorum concertus, animabanturquè novo semper clangore
 tube, & læto sono instrumenta musica, dum magna pars aut
 turris fatisciebat. Equalem cum Atheniensibus sortem experitur
 Turcia, quæ injustis bellis vicinorum Principum animos provoca-
 vit ad vindictam, ad cujuslibet enim cadentis urbis famam fervent
 in gaudia Christianorum animi, reboantibus tormentis, & lætum
 clangentibus tubis, ita Turcia, quæ crudeli hilaritate non nisi
 alieno singula delectabatur, alieno confecta
 gaudio marcescit.

BEL-

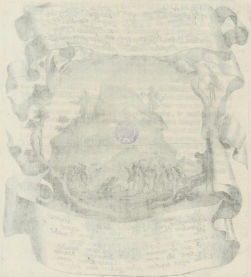
In hac Armenia quasi tota Europa est
 Ad veteri regere hanc Europam regabat
 Mithras, regemque Lycaei, Caudas orbes
 Phrygiæ, Phrygiæ, sed uti rebatur Phrygiæ
 Phrygiæ, et Phrygiæ, que non phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ non phrygiæ, non phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ

Hæc equæ ad summas phrygiæ honores
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ

Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ
 Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ Phrygiæ

nec fecit, nec vultu parvitas; sed multiplici aeterni gladii pro-
 funda sunt recepta viscera, quae vultu parvitas, de his rebus. Im-
 portans patris obsequia, nec dantes, et dantes, dominus, et dantes
 in tribus locis est magis fructuosa, quae gravitas. Obsequia
 reverentia vultu, et dantes, et dantes, et dantes.

BEA

BELLEROPHON.

Insidens Pegaso, apud cujus unguam loco fontis Castalijs viam album emanat,

Ira de equis referunt veterum annales, Alexandri enim equus sive ob caput bovinum, sive ob notam bovis arno iustam Bocephalus dicitur; teste Plinio: *Nonnulli alium quoniam Alexandrum Regis insulas ornatu recepit in silens alios passim rexit, in Thebanorum oppugnatione valentius in alios transferit Alexandrum non passus, propter quod Rex defuncto ei dedit exequia,* ut hinc tamale circumdedit nomen equi. *Urbano quoque narrante Suetonio Julius Cæsar, equi insignit pedibus prope humanis. Et in mediis digitis unguibus scissis, quem natum quod se magis cura aluit, nec patienter aliter se ferre prius asseruit, scilicet equus iste uti tradit Plinius, hoc est ipse locutus ante Seneca prætoris esse videtur.*

Prae omnibus tamen commendatur à veteribus Pegasus, ex Medusæ obruncatæ cruore natus, qui duarum alarum auxilio Bellerophonem per auras rapido cursu ferebat, cumque terram unguam ferisset, fontem Hippocrenem Musis sacrum aperuit, quo gustato vates divino furore afflati fundebant carmina ad æternam heroicam memoriam, & ita Bellerophon insidens Pegaso, teste Pausania Corinthi dedicatus est fonte prope unguam fluente. Credit tamen Masenius per Pegasus famam denotari; quia materiam laudo & scriptoris fontem Poëtae ac Oratoribus ad verum prætoris gestorum suppeditat enarrationem: heroicæque gesta ad astra tollit iusto præconio. Nec aberraverimus si per geminas alas AMOREM & TIMOREM intelligi dixerimus, AMOREM scilicet quo Bellerophon infernum Jobatis animum adeo sibi devinxit, ut unâ cum filia Regni partem offerret applaudentibus universis. TIMOREM verò, quo post extinctam Chymæram Solyinos susi eorum classe domuit, his enim duabus virtutibus sibi apud posteros asseruit æternitatem, famâ illius gloriam ad sidera usque extollente. Novum in JOSEPHO *Angelo* Bel-

lerophontem venerari licet, adeo enim sibi Elektorum animos AMORÆ conciliavit, ut suppressâ Chymericâ hostis ad Regnum præ-
tensione eum in Romanorum Regem unitis suffragijs exacerint, cumq; LEOPOLDUS MAGNUS jam Turcarum potentiam cumulatâ victorijs enervaverit, sperare convenit à JOSEPHO *Aggyllo* Solymam TIMORÆ superandam pari cum Bellerophonte felicitate, nam uti tradit Nazarius, *declatur Victor futurus, qui animo jam victi ætatem.* Præcox enim virtus in tenera ætate sese aperit certò futurarum rerum inditio: ita teste Barclaio fuit curiæ capax præ-
texta Papirij, & in Cyro, qui adhuc *puberi genitus credebatur, emicuit ani-
ma, quo deinde toti posse Orienti jugum imposuit*; unde cum sese in JOSE-
PHO *Aggyllo* heroica virtus prodât, meritò Castalius fons pro-
ponitur, quò libato Poëtæ incitetur ad celebrandam tanti Regis
gloriam. Conquerebantur equidem olim Poëtæ, Castalij fontis vir-
tutem evanuisse sacro cultro ad aquæ frigus intepefcente.

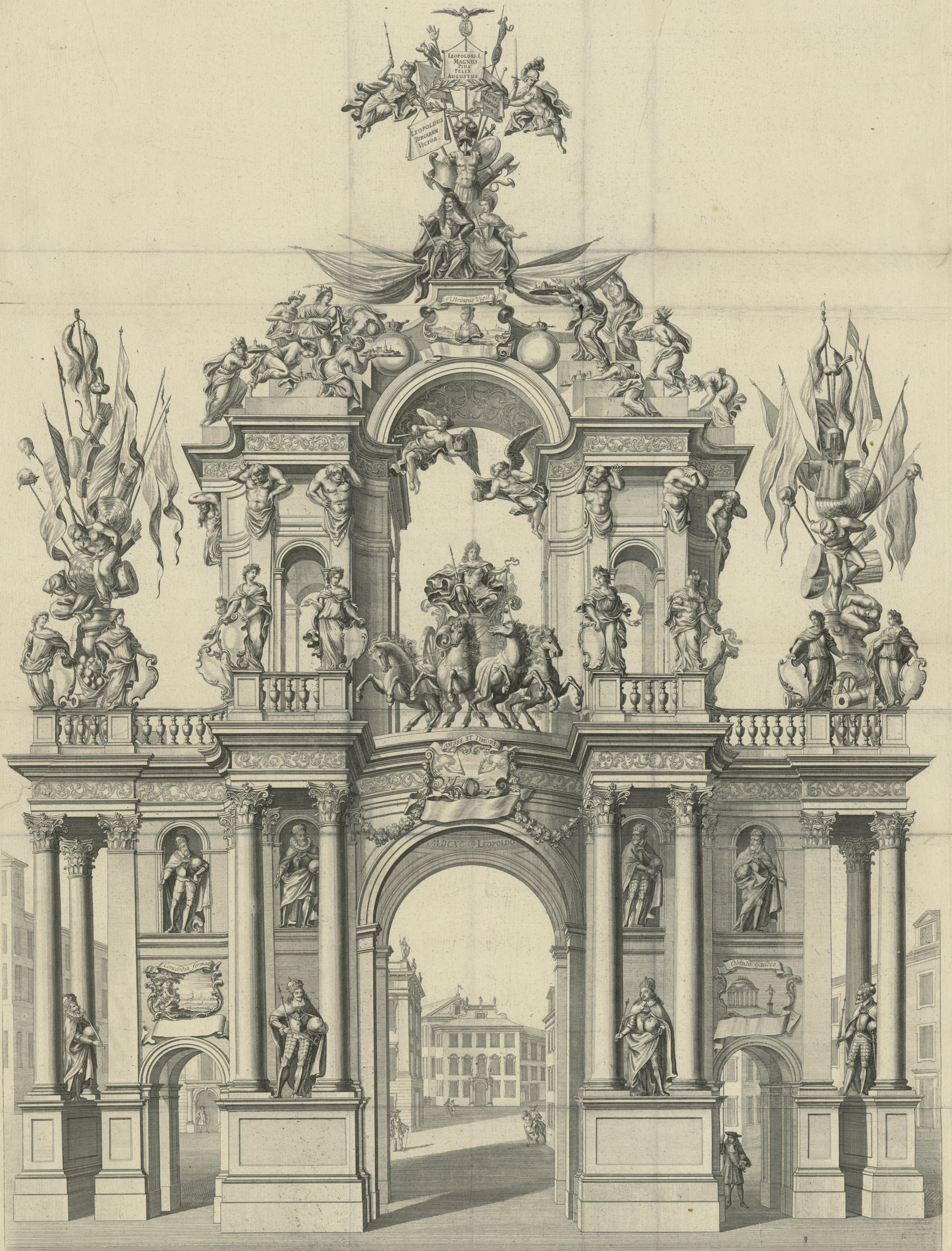
*Frigent qua scribit carmina potor aqua.
In cantum inflammet quòd fons Heliconius undis
Non nisi sit nostris fabula sicca jocis
Nulla placere diu nec vivere carmina possunt,
Qua scribantur aqua potoribus.*

Fatebanturq; Bachum Apollini successisse transeunte in vinum
canendi virtute.

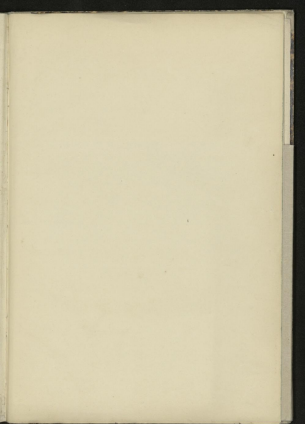
*Ex vino accipiunt longævam carmina vitam,
Absq; neco nullus creditur esse Maro.
Non spirant Phœbum, nisi spirent pectora Bachum,
Vina petit Vates, non Heliconis aquas.
Vino vitæ datur secundis versibus.
Sic Phœbus Jacchus,
Non bene patrat opus, qui malè potat aquas.*

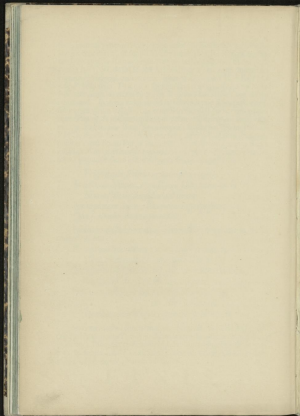
Sed omnia adeo concurrunt ad celebranda JOSEPHI enco-
mia, ut hic Castalius Fons lyncestium æmulum æmulatus vini naturam
induerit, ad hoc, ut & inflammati subditorum animi ebulliant in gau-
dia, & debito ardore incalescant Poëtarum venæ, ad sacrandam
JOSEPHI *Aggyllo* gloriam æternitati.

F I N I S.

D. Joannes Bernardus Fischer invenit & delineavit • Emblemata vero R. R. Dominus Carolus Josephus de la Bèche Canonicus Viennensis •

22

